

» BEELDJE IN «
BUSSUM

CONCEPT EN TEKST: HENRIËTTE DE SMET FOTOGRAFIE: HANS VAN GOOZEN

Naam ATALANTA
Kunstenaar NIC JONK
Waar NIEUWE 'S-GRAVELANDSEWEG
Sinds 1976

Beeld je in dat je op een zonnige dag een wandeling maakt door een van de oudste villaparken van Nederland: Het Spiegel. Bij de Kom van Biegel wordt je aandacht getrokken door een object in de verte, waarvan in eerste instantie vooral duidelijk is dat het twee benen heeft. Daarboven lijken twee vleugels wijd uitgeslagen. Dichterbij gekomen ontwaar je bollen op de vleugels, de rug en aan de onderbenen. Al die bollen, wat zijn dat? Uiteindelijk blijkt de figuur ook een hoofd en borsten te hebben. Misschien verbeelden die bollen op de rug wel een kind dat ze met zich meedraagt. Is dit dan een vrouw op de vlucht die er genoeg van heeft om alle ballen in de lucht te houden? Zat als ze het is om haar dagelijkse taken als moeder, echtgenote, dochter, zus en vriendin te vervullen, naast haar toch ook stevige carrière? Er evengoed een intensief sociaal leven op nahoudt, drie keer per week de sportschool bezoekt en nog mantelzorger is ook? Vindt ze het mooi geweest en is ze net een van de villa's uitgerend om aan haar multifunctionele bestaan te ontsnappen? Wellicht heeft ze zojuist besloten niet langer te willen voldoen aan alle door de voortrazende maatschappij opgelegde voorschriften die je het gevoel geven dat je als vrouw feitelijk niet meetelt wanneer je ervoor kiest een burn-out te vermijden. Of hebben alle ballen en bollen haar hier juist doen landen; is de ballast haar te zwaar geworden om te dragen en heeft ze ervoor gekozen hier naast de vijver even uit te rusten?

Het beeld heet Atalanta. Zij is een mythische figuur uit de Griekse oudheid. Een heldin uit Arcadië die als kind werd verstoten door haar vorstelijke vader. Hij liet haar achter in het gebergte vol met wilde beren en wolven, waar een berin het meisje vond en haar zoogde. Toen de berin stierf, ontfermde een jager zich over Atalanta en zodoende groeide zij uit tot een vermaard jaagster, met als hoogste doel zich te meten met de mannen. Waarbij zij sneller moest en zou zijn. Ondanks de

tegenwerking van haar mannelijke collega's, won ze menige jacht, waardoor ze uiteindelijk als hun gelijke werd aanvaard en zelfs haar vader Atalanta als zijn dochter accepteerde. In de ene versie van het verhaal krijgt zij een kind van Meleager, die verliefd op haar werd toen zij deelnam aan de jacht op het Kalydonische zwijn. In een andere versie daagde zij haar minnaars uit tot een jachtwedstrijd. Daarbij werd zij voor het eerst verslagen door een man: Hippomenes. Niet vanwege zijn snelheid maar dankzij een list die hem was ingefluisterd door Aphrodite. De godin gaf hem drie gouden appels. Door die voor de voeten van Atalanta te gooien, zou hij een voorsprong op haar krijgen, omdat zij de appels zou willen oppakken. Zijn prijs was dat hij Atalanta mocht trouwen en eindeloos beminnen. Maar voor beiden liep het niet goed af.

Atalanta laat je gedachten wapperen over de wetten anno nu. En wat is er nou mooier om daarbij onder haar vleugels de zon in het water te zien schitteren? ◀